

La Fabriqueta

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Via Augusta, 1. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament Al costat del pont de pedra, entre el riu i el canal de cal Soler.

Coordenades:

Latitud: 41.666
Longitud: 1.85796
UTM Est (X): 404925
UTM Nord (Y): 4613324

Classificació

Número de fitxa 08262-142
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any 1893
Autoria de l'element: Pere Gros de Sant Joan de Baix
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Masesa Inversiones, SA. Pl. Generalitat, s/n. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa: dg., 29/08/2004 - 02:00

Descripció

Aquesta fàbrica conserva l'aspecte de l'estructura inicial del moment de la construcció, tal i com es pot comprovar en fotografies antigues. És un edifici de planta rectangular allargada que és paral·lel al Llobregat i que es troba al costat d'aquest a l'extrem del pont de pedra que hi ha entrant al poble, entre el riu Llobregat i el canal de cal Soler. Aprofita el desnivell que fa el terreny de manera que per la banda que dona al riu presenta un pis més que per la banda que dona al canal de cal Soler. És cobert amb teulada a doble vessant i té finestres a tot el perímetre de la paret, de forma rectangular amb un arc carpanel a la llinda superior. Es conserva l'entrada del salt d'aigua des del canal de cal Soler.

Història

L'any 1893 aproximadament iniciava la seva activitat la fàbrica Armengol, avui coneguda com La Fabriqueta. Va començar l'activitat el 1893 amb uns 40 telers (Llibres de Matrícula Industrial, AHSVC). El propietari de Sant Joan de Baix, Pere Gros, va construir la fàbrica el 1893. Pere Gros pertanyia a una família que va tenir la primera fassina o fàbrica d'aiguardent el 1845. Va vendre la fàbrica abans d'acabar-la a Josep Armengol, director de la fàbrica de Castellbell, que la va acabar i posar en funcionament (FERRER, 1997). Només feia producció de teixits i treballava per altres més grans. Cap al 1920 generava uns 30 CV a partir de força hidràulica de vapor (NADAL, 1991). Tenia un salt d'aigua al mig del poble.

Bibliografia

FERRER, LL.; PIÑERO, J.; SERRA, R. (1997). El Llobregat: nervi de Catalunya. Angle Editorial.
NADAL, J. (1991). La indústria cotonera. A Història Econòmica de la Catalunya Contemporània.
Enciclopèdia Catalana. Vol. 3, pp. 13-86.

